

trykkelig sættes „1 sk. Rigsmønt“ Hintsstat, for at det kan være klart, at det er en virkelig Skilling, der er Tale om, og ingen Skatte-skilling. Maafløe kunde det ikke let misforståes, men da en Misforståelse her dog altid er mulig, har man troet at burde stille et Forslag, hvorved en saa vigtig Bestemmelse blev slaaet fast paa en Maade, der fjernede enhver Anledning til Misforståelse. Endvidere har Udvalget til det andet Affnit af samme Paragraph foreslaaet en meget bethydelig Forandring, som imidlertid den ærede Minister ved et Møde, som vi i den Anledning havde med ham, ibetmindste ikke har erklæret sig imod. Vi mene nemlig, at skal man fravige den Bestemmelse, at Grund er Grund, idvor den end ligger, saa er det for lidt at sætte den bedste Grund 3 Gange høiere end den laveste Grund. Jeg tillod mig for mit personlige Vedkommende i mit Foredrag ved Sagens første Behandling at udbæve, at medens jeg antog, at en Kvadratalen Land ude paa en Kjøbstadmark ikke var over 2 à 3 sk værd, vilde et lignende Areal paa det bedste Strøg inde i Byen efter min Mening de fleste Steder være 4 à 6 Rd. værd, altsaa dobbelt saamange Rigsdalere, som hiint er Skilling værd. Skal der altsaa finde en Forandring Sted i Taxationen, vil det efter Udvalgets Skjønne være for lavt at sætte de bedste Grunde tre Gange saa høit som de ringeste. Hvilket Antal Klasser der skal vælges, er det naturligviis hyerst vanskeligt at have nogen Mening om. For imidlertid ikke at gaa for vidt, har Udvalget tilladt sig at foreslaae, at der skulde kunne vælges indtil 6 Klasser — ikke ubetinget, at det skal være 6 Klasser, men indtil 6, hvor det maatte findes nødvendigt. Om dette er at gaae vidt nok, skal Udvalget paa Sagens nærværende Stadium ikke udtale sig over, forinden man har hørt, hvilken Mening Thingets ærede Medlemmer maatte være af i saa Henseende. Dersom vi antage, at Jord, der ligger paa Marken, med et Middeltal vil blive sat til Taxt 12, vilde altsaa en bedste Grund, der sættes til 6te Klasse, komme til at hve 12 Gange saa stor en Skat, som en 2d. Land paa Marken, tæyret til 12 : 24. Det er jo ikke saa ganske ringe et Spring, men staaer dog aldeles ikke i Forhold til den virke-

lige Forffjel i Eiendommens Værdi. Muligviis er imidlertid Misforholdet ikke saa stort imellem Eiendommens forskjellige Statteedne. Derfor har Udvalget tilladt sig at gjøre det Forslag, at der skal sættes „indtil 6“ Klasser, idet det venter at høre de ærede Medlemmers Udtalelser om, hvorvidt man billiget det Tal, Udvalget har tilladt sig at foreslaae. Fremdeles har man ved § 12 indbragt et 3die Forslag. Udkastet bestemmer nemlig, efter at have fastsat 3 Klasser, at til 1ste Klasse skulle ordentligviis alle Kjøbstadjorder høre, til 2den Klasse de bedre Grunde og til 3die Klasse de bedste; men da det meget ofte hænder, at der i Byerne til Gaarde, der ligge paa de allerbedste Steder, høre temmelig bethydelige Haver, der vende ud imod Stræder, Marker eller imod andre Haver, saa at de ikke egne sig til Bebyggelse, og det ikke aldeles klart fremgaaer af Lovén, om ethvert Matrikelnummer skal sættes til den samme Taxt, har Udvalget tilladt sig at foreslaae, at der til den Bemærkning, der findes i Parenthesen om, at ordentligviis alle Kjøbstadjorder skulle høre til 1ste Klasse, føies, at der derunder ogsaa kan henføres Haver, som deels ere af nogen Betydning og deels saaledes beliggende, at de ikke egne sig til Bebyggelse. Man troer, at der derved vil fremkomme et ligeligere Forhold, og man finder det ingenlunde ubetinget nødvendigt, at et og samme Matrikelnummer sættes til een og samme Taxt. — Ved §§ 13 og 14 finder Udvalget Intet at bemærke.

Ved § 15 har Udvalget tilladt sig at foreslaae en Endring, som heller ingenlunde er forskjellig fra, hvad det antager for at være Lovudkastets Mening; det har kun ønsket, at det aldeles bestemt skulde udtrykkes, hvad der er Lovens Tanke. Det er ingenlunde Lovens Tanke, at Assurancebidraget i sin Heelhed skal være uforanderligt; det er kun Lovens Tanke, at Assurancesummen for hver enkelt Eiendom, eller rettere sagt for hver Skilling, der skal svares af hvert 100 Rd. Assurance, skal være uforanderlig. Derimod skal Afgiften efter Assurancen stige og falde med Byens stigende eller faldende Forsikringsnummer. Det har man ønsket udtrykt saa tydeligt, at det ikke kunde misforståes, og man har derfor meent,